

UZASADNIENIE

Dnia 05.12.2023 r. do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wpłynęła skarga na radcę prawnego M. S. (1). W skardze M. K. wskazała, że w piśmie procesowym radca prawny M. S. (1) stawia diagnozy lekarskie dotyczące jej stanu zdrowia oraz kwestionuje diagnozy lekarskie a także określa skarżącą hipochondryczką, czym naruszył jej godność i dobra osobiste. Ponadto w skardze skarżąca podniosła, że radca prawny M. S. (1) zarzuca jej bezpodstawny udział w sprawie karnej. Pismem z dnia 19.02.2024r. skarżąca uzupełniła skargę wskazując, że radca prawny M. S. (1) naruszył zasady etyki radcy prawnego, a do pisma załączyła sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 13.10.2023 r.

W dniu 10.04.2024 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wydała, na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego M. S. (1), ze względu na brak znamion deliktu dyscyplinarnego.

W uzasadnieniu postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wskazała, że dokonując analizy zarzutów skarżącej należy wyjaśnić, że sformułowania użyte przez radcę prawnego M. S. (1) w piśmie procesowym są wyważone i rzeczowe. Zastępca Rzecznika nie dopatrzyła się przekroczenia przez radcę prawnego granicy wolności pisma, wyznaczonej przez przepisy praw i rzeczową potrzebę, czy też naruszenia obowiązku zachowania umiaru i taktu.

Od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego M. S. odwołanie złożyła skarżąca M. K.. W odwołaniu skarżąca powtórzyła zarzuty, które kierowała wobec zachowania radcy prawnego M. S. (1) w skardze. Podniosła również, że nigdy nie miała postawionej diagnozy, że jest hipochondryczką oraz zaprzeczyła, że jest skonfliktowana z całą rodziną. Wskazała także, że to P. S. jest winna całej tej sytuacji.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wydała na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § k.p.k., art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie działań radcy prawnego M. S. (2) podejmowanych w ramach czynności zawodowych jako pełnomocnik z wyboru J. S. w piśmie procesowym z dnia 13.10.2023 r. stanowiącym sprzeciw od wyroku zaocznego w sprawie z powództwa skarżącej przeciwko Klientce radcy prawnego o zapłatę zawisłej przed Sądem Rejonowym (...) pod sygn. akt (...) mających polegać na „stawianiu diagnoz lekarskich dotyczących zdrowia” skarżącej, określeniu skarżącej „hipochondryczką”, co miało uwłaczać godności skarżącej i naruszać jej dobra osobiste, a nadto na zarzuceniu skarżącej „bezpodstawnego udziału skarżącej i naruszać jej dobra osobiste, a nadto na zarzuceniu skarżącej „bezpodstawnego udziału skarżącej w postępowaniu karnym” przeciwko Klientce radcy prawnego, podczas gdy to Sąd wzywał skarżącą do udziału w tamtej sprawie, co miało świadczyć o zachowaniu „nieprofesjonalnym” i godzącym w powagę Sądu.

Zgodnie z art. 305 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o przestępstwie organ powołany do prowadzenia postępowania przygotowawczego obowiązany jest wydać postanowienie o wszczęciu bądź o odmowie wszczęcia śledztwa. Ponadto z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych wynika, że nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa. Z przepisu tego jednoznacznie wynika, że nie ma potrzeby prowadzenia postępowania, w sytuacji kiedy Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. stwierdza, że występuje negatywna przesłanka procesowa, wskazana w art. 17 § 1 k.p.k. do prowadzenia postępowania w sprawie. Wskazać należy, że

przedmiotem skargi było zawarcie przez radcę prawnego określonych sformułowań w sprzeciwie od wyroku zaocznego z dnia 13.10.2023 r. i to te sformułowania użyte przez radcę prawnego podlegały ocenie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Radców Prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. w świetle ich zgodności z zasadami obowiązującymi radców prawnych. Podnieść należy, że zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Ażeby więc radca prawny odpowiadał dyscyplinarnie Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego musiałby mu zarzucić popełnienie określonego czynu, który byłby sprzeczny z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź stanowiłby naruszenie obowiązków zawodowych. Zarówno w skardze złożonej przez skarżącą, jak i złożonym odwołaniu od postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego trudno dopatrzeć się jakiegokolwiek czynu, którego miałyby dopuścić się radca prawny (...) S., który byłby sprzeczny z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź stanowiłby naruszenie obowiązków zawodowych. W rozpoznawanej sprawie radca prawny M. S. (1) reprezentował Klienta J. S. w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy w (...) o Sygn. akt (...). Wskazać należy, że jednym z podstawowych obowiązków zawodowych radców prawnych jest ochrona interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana (art. 2 ustawy o radcach prawnych), a więc w niniejszej sprawie na rzecz J. S.. Sąd rozpoznający sprawę wskazuje, że w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia przez radcę prawnego M. S. (1) przy formułowaniu wypowiedzi zawartych w sprzeciwie od wyroku zaocznego z dnia 13.10.2023 r. zasad związanych z granicami wolności słowa przy wykonywaniu czynności zawodowych, a więc postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. jest w tym zakresie prawidłowe. Zgodnie z art. 11 ust. 1 (...) radca prawny przy wykonywaniu czynności zawodowych korzysta z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą, a z zgodnie z art. 38 ust. 1 (...) radca prawny obowiązany jest w swoich wystąpieniach zachować umiar i takt. Z przepisów tych wynika, że zachowanie radcy prawnego powinno być oceniane przy wzięciu pod uwagę danych okoliczności sprawy, a rzeczowa potrzeba to tylko takie zachowanie lub zestaw działań związanych z wykonywaniem zawodu, które w danych okolicznościach są konieczne i niezbędne dla skutecznego chronienia powierzonego radcy prawnemu interesu klienta, zgodnie z zasadami profesjonalnego udzielania pomocy prawnej. Zawarte sprzeciwie od wyroku zaocznego z dnia 13.10.2023 r. sformułowania użyte przez radcę prawnego, które stanowią podstawę skargi, są uzasadnione i wynikają z rzeczowej potrzeby ochrony interesów Klientki radcy prawnego M. S. (1). Wszystkie kwestionowane przez skarżącą sformułowania zawarte w sprzeciwie od wyroku zaocznego z dnia 13.10.2023 r. dotyczyły przedmiotu sprawy. W sformułowaniach tych radca prawny zachował również takt i umiar, biorąc pod uwagę materię, która była opisywana w sprzeciwie od wyroku zaocznego z dnia 13.10.2023 r. Użyte w piśmie określenia zostało opisem: „może świadczyć”, a więc nie były to kategoryczne stwierdzenia przypisujące skarżącej określone cechy. Radca prawny opisując stan sprawy opisał je w sposób rzeczowy, skrótowy, zachowując powściągliwość. Wbrew stanowisku skarżącej zawartemu w odwołaniu, nie można przyjąć, że ażeby radca prawny M. S. (1) zarzucał skarżącej bezpodstawny udział w postępowaniu karnym przeciwko pozwanej.

W rozpoznawanej na skutek odwołania sprawie, należy więc przyjąć, że postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 10.04.2024 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie dotyczącej czynności radcy prawnego M. S. (1) podejmowanych w ramach czynności zawodowych jako pełnomocnik z wyboru J. S. w piśmie procesowym z dnia 13.10.2023 r. stanowiącym sprzeciw od wyroku zaocznego w sprawie z powództwa skarżącej przeciwko Klientce radcy prawnego o zapłatę zawisłej przed Sądem Rejonowym w (...) pod sygn. akt (...) mających polegać na „stawianiu diagnoz lekarskich dotyczących zdrowia” skarżącej, określeniu skarżącej „hipochondryczką”, co miało uwłaczać godności skarżącej i naruszać jej dobra osobiste, a nadto na zarzuceniu skarżącej „bezpodstawnego udziału skarżącej i naruszać jej dobra osobiste, a nadto na zarzuceniu skarżącej „bezpodstawnego udziału skarżącej w postępowaniu karnym” przeciwko Klientce radcy prawnego, podczas gdy to Sąd wzywał skarżącą do udziału w tamtej sprawie, co miało świadczyć o zachowaniu „nieprofesjonalnym” i godzącym w powagę Sądu - wobec nie stwierdzenia popełnienia przez radcę prawnego M. S. (1) czynu, który mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienia dyscyplinarne jest prawidłowe i należy w całości utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

Ze względu na powyższe należało orzec jak w sentencji.

Łączne koszty postępowania wyniosły 1.000,00 zł, kosztami tymi w całości została obciążona Okręgowa Izba Radców Prawnych (...) W., zgodnie z przepisem art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych.

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. działał jako organ II instancji i od tego postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy.